

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از ا. م. شیری
۰۳ اپریل ۲۰۱۶

اسرار بیماری و مرگ ستالین و آغاز کارزار ستالین ستیزی اسرار فاش نشده مرگ ستالین (بخش چهارم)

پزشکان کجا بودند؟

در دوره تدارک کنگره نوزدهم حزب کمونیست اتحاد شوروی، در روند آن و پس از آن معلوم شد، که ستالین در نظر داشت ترکیب کادرهای رهبری حزب و کشور را به طور قابل ملاحظه‌ای تغییر دهد. دو سوم اعضای هیأت سیاسی جدید کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی عبارت از کادرهای دارای تحصیلات عالی و تجربه کار در تولید معاصر بودند که چنین افرادی در میان "قهرمانان" هیأت سیاسی تا آن وقت وجود نداشتند.

قابل توجه این که "پرونده پزشکان" که به نظر می‌رسید بعد از سقوط ولادیسک اهمیت خود را از دست داده است، پس از پایان کنگره فعال گردید. دو روز بعد از پلنوم اکتوبر کمیته مرکزی، پ. ای. یگوروف، رئیس درمانگاه کرملین که از مقام ریاست درمانگاه عزل گردیده بود، ۱۸ اکتوبر بازداشت شد. به دنبال او و. خ. واسیلینف، م. س. ووسی و پ. ای. یگان، پزشکان کرملین دستگیر شدند. در مجموع بیست نفر پزشک، از جمله و. ن. وینوگرادوف، بهترین پزشک ستالین بازداشت شد. اگر از "پرونده پزشکان" بیشتر برای ساقط کردن ولادیسک و پاسکرینشیف استفاده می‌شد، حالا دستگیری متخصصان سرشناس مرکز درمانی کرملین سلامتی خود ستالین را آسیب‌پذیر می‌ساخت.

بنا بر نوشته و. ایستومین به نقل از آلبلووا در خاطرات خود، ستالین به گناه وینوگرادوف و سایر پزشکان کرملین باور نداشت. آلبلووا نوشت: "بعدها والنتینا واسیلیوونا به من گفت، که پدر از جریان حوادث به شدت عصبانی بود. او این موضوع را از خلال صحبت‌ها در سر میز غذا شنیده بود. او مثل همیشه غذا روی میز می‌چید. پدر گفت، که به "مقصر بودن" آنها باور نمی‌کند، این ممکن نیست... همه حاضران، طبق معمول در چنین مواردی، فقط سکوت کردند".

ستالین به اعتراض شفاهی در سر میز غذا بسنده نکرد. همانطور که سوداپلاتوف متذکر می‌شود، "۱۲ نوامبر سال ۱۹۵۲ ستالین دستور داد رومین را به دلیل ناتوانی از کار در ذخیره کمیته مرکزی حزب، از وزارت امنیت ملی اخراج نمایند. وظیفه حسابداری به رومین محول گردید". گمان می‌رفت این اقدام ستالین می‌بایست به "پرونده پزشکان" نقطه پایان بگذارد. اما تحقیقات ادامه یافت. ۱۵ دسمبر ولادیسک بازداشت شد و پس از بازجویی، سند اعتراف امضاء کرد.

حاکمی از این که "ما (او و آباکوموف) مدعیات تیموشوک را بررسی نکردیم، و حالا درک می‌کنم که ما با این کار، در واقع، او را به دست مجازات یگوروف سپردیم".

زندانی کردن پزشکان، ستالین را نه فقط از کمک‌های پزشکی وینوگرادوف، حتی از خدمات طبی سایر پزشکان کرملین محروم ساخت، که پیشتر تحت مدیریت یگوروف کار می‌کردند و ستالین به آنها اعتماد داشت. حالا ستالین می‌توانست به خدمات آنهایی که از دستگیریهای مرکز درمانی کرملین در امان ماندند و او به عنوان متخصصان سرشناس نمی‌شناخت، امیدوار باشد. به همین سبب، ستالین از مراجعه به خدمات مرکز بهزیستی کرملین خودداری نمود. به گواهی نگهبانان او، "در زمانهای آخر هر گاه او به فشار خون یا زکام مبتلا می‌شد، به پزشک مراجعه نمی‌کرد... فرصتهای لازم را از پاسکریشیف، پیراپزشک سابق، دریافت می‌کرد".

با این حال، این منشی دائمی ستالین به دنبال سخنرانی افساءگرانه در کنگره نوزدهم حزب کمونیست اتحاد شوروی راجع به موارد فساد در برخی جمهوری‌های اتحاد شوروی در پایان سال ۱۹۵۲ لکه‌دار گردید و از خدمت منفصل شد. ستالین نه تنها از مجربترین مدیر، حتا از یک انسان هم که می‌توانست حداقل در سطح یک پیراپزشک او را معالجه نماید، محروم گردید.

از این به بعد ستالین برای خوددرمانی به ساده‌ترین داروها روی آورد. دیگر آینده روشن نبود، ریاسنوی به چوی‌اف اطلاع داد، که ستالین اغلب نگهبانان را "با لیست داروها به داروخانه‌های معمولی می‌فرستد. به خوددرمانی روی آورده است. گمان می‌کنم می‌توانند او را به آن دنیا بفرستند... ریاسنوی با نگرانی افزود "البته نه بی‌دلیل".

اما اقدامات احتیاطی ستالین نمی‌توانستند به وی تضمین قابل اعتماد در این باره بدهند، که او داروهای امن دریافت می‌کند. نگهبانان شخصی وفادار او براحتی قابل شناسائی بودند و تحویل چیز دیگری تحت پوشش دارو به آنها ممکن بود.

حذف پزشکانی که قبلاً در اقامتگاه کشیک می‌دادند، گواه آن است که برخی نیروهای تأثیرگذار سعی می‌کردند ستالین را از مراقبت‌های بهداشتی اولیه محروم سازند. در کتاب مذکور در باره اقامتگاه بلیژنیایا گفته می‌شود: "یو. س. ساکالوف، مأمور حفاظت از ستالین به خاطر می‌آورد: پزشکان بیمارستان کرملین به طور شبانه‌روزی در اقامتگاه بلیژنیایا کشیک می‌دادند. پزشکان دو نفر بودند: دکتر کولینیچ، که دارای درجه علمی نامزد دکترای علوم پزشکی بود، و دکتر زاخاراوا. آنها نه تنها به ستالین، حتا به افسران حفاظت شخصی او نیز خدمات پزشکی ارائه می‌دادند". در عین حال، س. ی. آلیلوووا نوشته است، که در ماه‌های جنوریو فیبروری سال ۱۹۵۳ فقط پرستاران در اقامتگاه کشیک می‌دادند، هیچ پزشکی در بلیژنیایا حضور نداشت. اما شب اول مارچ در اقامتگاه پرستار هم نبود. ادامه دارد...

<http://www.sovross.ru/modules.php?name=News&file=article&sid=602321>

ویراستار: حسین کوشی - اولی

۱۴ فروردین - حمل ۱۳۹۵